Sastavni dijelovi svakog računala

HE ARCHITECTURE

Sastavni dijelovi svakog računala

Sastavni dijelovi svakog računala

AR1R

ARCHITECTURE AND APPLICATION RESEARCH CENTER

- Najvažniji dio računala je procesor
 - Procesor je aktivni dio računala koji upravlja radom računala i obavlja različite operacije nad podatcima u sustavu
 - Procesor se sastoji od puta podataka (datapath) i upravljačke jedinice

Procesor

 Procesor se naziva i CPU (Central Processing Unit) ili GPP (General Purpose Processor)

Upravljačka jedinica

Put podataka

Sastavni dijelovi svakog računala

- Put podataka
 - Dio procesora koji:
 - obavlja određene operacije (npr. aritmetičke) nad podatcima
 - privremeno pamti podatke i međurezultate
 - prenosi podatke između dijelova za pamćenje i obradu
- Upravljačka jedinica
 - Dio procesora koji upravlja radom puta podataka, memorije i ulazno/izlaznih sklopova na temelju naredaba programa koji se izvodi

Sastavni dijelovi svakog računala

- Memorija
 - Dio računalnog sustava u kojem se spremaju programi koji se izvode na procesoru te podatci potrebni za izvođenje tih programa
- Ulaz i Izlaz
 - Dijelovi računalnog sustava namijenjeni povezivanju s vanjskim svijetom
 - Ulaz: dio namijenjen primanju podataka iz vanjskog svijeta u računalo
 - Izlaz: dio namijenjen slanju podataka iz računala prema vanjskom svijetu

Osnovni način rada procesora

- Osnovna funkcija procesora je izvođenje programa
- Program se nalazi u memoriji i sastoji se od niza naredaba
 - svaka vrsta naredbi ima posebni oblik koji je razlikuje od drugih vrsta

- Procesor mora dohvaćati naredbe iz memorije, a dohvaćenu naredbu mora prepoznati da bi je mogao izvesti
- Dakle, rad procesora se odvija u tri osnovna koraka koji se stalno ponavljaju:
 - dohvat naredbe (fetch)
 - dekodiranje ili prepoznavanje naredbe (decode)
 - izvođenje naredbe (execute)

Osnovni način rada procesora

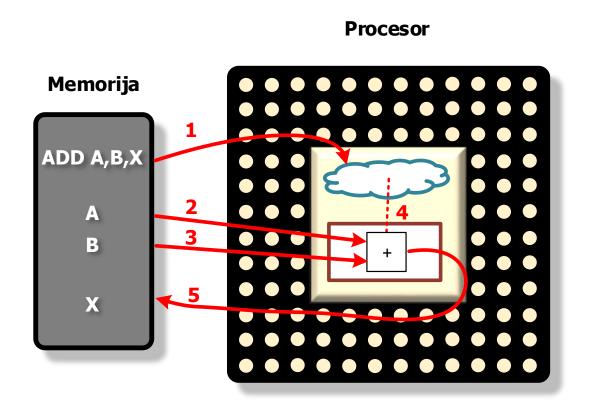

- Dohvat naredbe uvijek se sastoji od operacije čitanja iz memorije
 - može biti više operacija čitanja, ako se naredba sastoji od više memorijskih riječi
- Dekodiranje naredbe odvija se interno unutar procesora
- Izvođenje se odvija na različite načine, ovisno o vrsti naredbe
 - može se odvijati interno, ako procesor u sebi ima sve podatke za izvođenje
 - može uključivati operacije čitanja iz memorije, ako se podatci za izvođenje naredbe nalaze u memoriji
 - može uključivati pisanja u memoriju, ako rezultate izvođenja naredbe treba spremiti u memoriju

Osnovni način rada procesora

Razine apstrakcije

- Koliko detaljno trebamo razmatrati naše računalo? Do koje dubine ići?
- Pri razmatranju kompleksnih sustava kao što je procesor vrlo često se koriste različite razine apstrakcije
- Razine apstrakcije omogućuju pojedinim sudionicima u procesu projektiranja ili korištenja da se mogu koncentrirati na njihov dio zadatka bez potrebe da brinu o detaljima koji im nisu potrebni

Razine apstrakcije

Primjeri nekih razina apstrakcije kod procesora su:

- Sistemska razina
 - Visoka razina apstrakcije koju koriste programeri aplikacija koji ne moraju znati mnogo o načinu kako procesor izvodi program već se koncentriraju na funkcionalnost algoritma i cjelokupne programske podrške.
- Arhitektura skupa naredaba (Instruction set architecture level)
 - Najčešće spominjana razina apstrakcije između razine programa i sklopovlja.
 - Uključuje sve podatke o procesoru (registri, pristup memoriji, naredbe, pristup vanjskim sklopovima i ostalo) koji su potrebni da bi se napisali programi u strojnom jeziku koji će se ispravno izvoditi.
 - Sa strane sklopovlja ova razina opisuje funkcionalnost koju sklopovlje treba omogućiti.

- Mikroarhitektura
 - Detaljan sklopovski opis arhitekture procesora. Opisuje načine povezivanja pojedinih dijelova procesora te signale potrebne za njihovo upravljanje.
- Razina logičkih vrata (gate level)
 - Potpun sklopovski opis procesora koji, između ostalog, često uključuje i podatke o svim vremenskim kašnjenjima signala unutar sklopa.
- Razina rasporeda (layout level)
 - Fizički opis svih sklopova procesora koji koristi definiranu tehnologiju izvedbe. Prikazuje sve detalje potrebne za preslikavanje ove razine u fizičko sklopovlje u postupku proizvodnje.

Razine apstrakcije

- Razine apstrakcije koje ćemo koristiti na ovom predmetu su:
 - Arhitektura skupa naredaba (Instruction set architecture ISA)
 - Mikroarhitektura

Arhitektura računala s obzirom na memorijski pristup

- Izvođenje zadatka na procesoru zahtijeva čitanje naredaba koje je zadao programer te čitanje i pisanje podataka koji se obrađuju (kao što smo vidjeli u jednostavnom primjeru ranije)
- Naredbe i podatci nalaze se u memoriji
- Da bi se obavila jednostavna operacija zbrajanja, kao u našem prethodnom primjeru, procesor mora više puta pristupiti memoriji:
 - dohvat naredbe ADD iz memorije
 - dohvat prvog operanda A
 - dohvat drugog operanda B
 - spremanje rezultata X

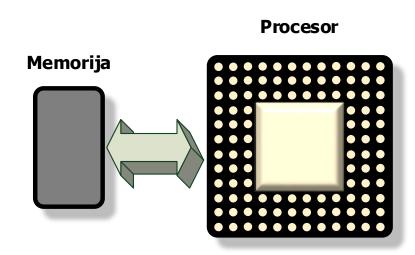
Arhitektura računala s obzirom na memorijski pristup

- Pri definiranju procesora stoje nam na raspolaganju dvije arhitekture s obzirom na način dovođenja naredaba i podataka iz memorije u procesor:
 - von Neumannova arhitektura
 - Harvardska arhitektura

Von Neumannova arhitektura

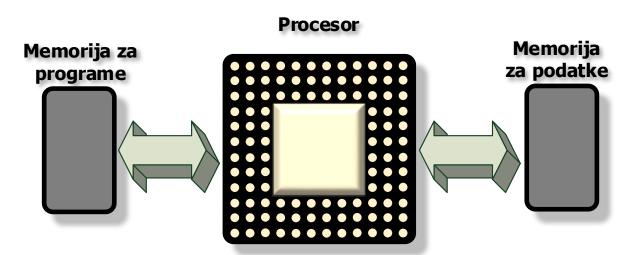
- Značajka von Neumannove arhitekture je u tome da su program i podatci smješteni u jedinstvenu memoriju koja ima samo jednu vezu prema procesoru
- Jednostavna (i jeftina) arhitektura
- Nedostatak: Procesor ne može dohvatiti naredbu i podatke u istom trenutku => "Von Neumannovo usko grlo"
- Usko grlo predstavlja značajno ograničenje za brzinu obrade podataka kod računala koja jednostavnim operacijama obrađuju puno podataka, a trebaju biti efikasna

Harvardska arhitektura

- Jednostavno rješenje von Neumannovog uskog grla je razdvajanje memorije za pohranu programa od memorije za podatke
- Procesor ima neovisne veze prema tim memorijama
- Ova arhitektura dozvoljava istovremeno dohvaćanje naredbe i jednog operanda čime se efikasnost znatno poboljšava
- Skuplja od von Neumannove arhitekture te se koristi samo kad je potrebno povećanje performansi

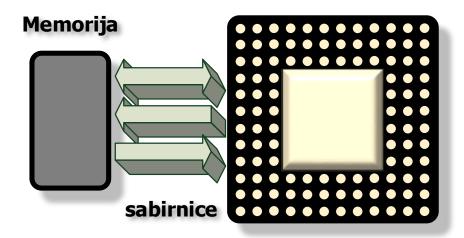

Memorijski podsustav (osnovno)

- Memorijski podsustav načelno se spaja na procesor pomoću sabirnica
- Sabirnice su spojni putovi (vodovi) koji povezuju dijelove računala
- Adresna sabirnica određuje mem. lokaciju kojoj se pristupa
- Podatkovna sabirnica služi za prijenos podataka između procesora i memorije
- Upravljačka sabirnica upravlja prijenosom podataka Procesor

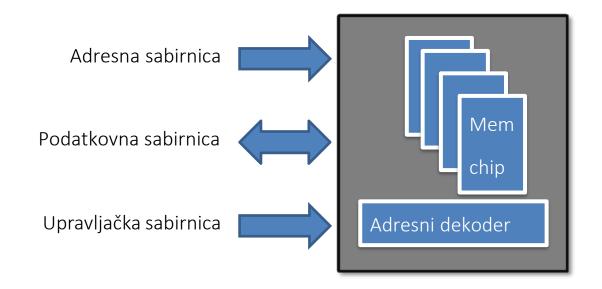

Memorijski podsustav

 Organizacija memorijske riječi razlikuje se od procesora do procesora: jedna adresa može odgovarati memorijskoj lokaciji širine 8, 16, 32 ili više bita.

Povezivanje memorije i procesora

- Von Neumannova arhitektura: jedna (zajednička) memorija za naredbe i podatke
- Veza prema CPU preko tri sabirnice: adresna, podatkovna i upravljačka
- Adresna sabirnica: služi za izbor memorijske lokacije
- Podatkovna sabirnica: prijenos podataka prema/iz memorije
- Upravljačka sabirnica:
 - određivanje smjera toka podataka, tj. operacije čitanja ili pisanja
 - Upravljački signali za memoriju
- Koristeći gore navedeno možemo reći da smo definirali najjednostavniji sustav za pristup memoriji

- Struktura podataka koja radi po načelu LIFO (engl. last in first out): zadnji spremljeni (stavljeni) podatak je prvi koji se čita (uzima)
- Oprez: stog na razini arhitekture računala različit je od stoga na razini višeg programskog jezika (povezana lista i alokacija memorije) !!!
- Ova struktura se može slikovito zamisliti kao niz tanjura složenih jedan na drugi:

STAVI

UZMI

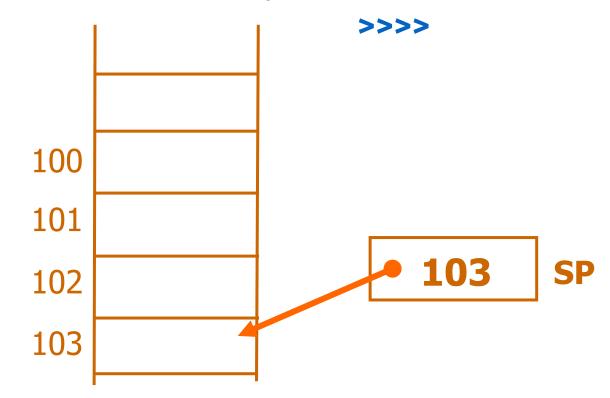
- S tanjurima je lako: uvijek znamo gdje stavljamo tanjur ili od kuda uzimamo tanjur
- Kako znati u koju memorijsku lokaciju treba stavljati ili iz koje uzimati podatak?
- Svaka lokacija se može adresirati, a adresa (položaj) vrha stoga (ToS=Top of Stack) pamti se u pokazivaču stoga (SP=Stack Pointer)
- SP nije ništa drugo, nego obični registar u kojem se pamti adresa vrha stoga

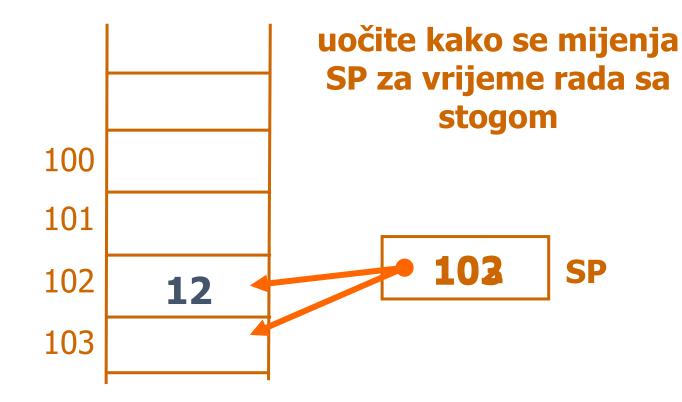
- Podatci se stavljaju na stog i uzimaju sa stoga pomoću posebnih naredaba (može se razlikovati od procesora do procesora):
 - PUSH (stavi podatak na vrh stoga) i
 - POP (uzmi podatak s vrha stoga)
- Ove naredbe koriste pokazivač stoga (SP) da bi znale odakle uzimaju (čitaju) ili gdje stavljaju (pišu) podatak
- Kod rada sa stogom uvijek moramo paziti da:
 - ne pokušamo staviti više podataka nego što ima mjesta na stogu (da se stog ne "prepuni")
 - ne pokušamo uzimati podatke s praznog stoga (jer bi čitali podatke iz dijela memorije koja nije dio stoga)
 - ukratko: koliko se stavi na stog, toliko se treba uzeti

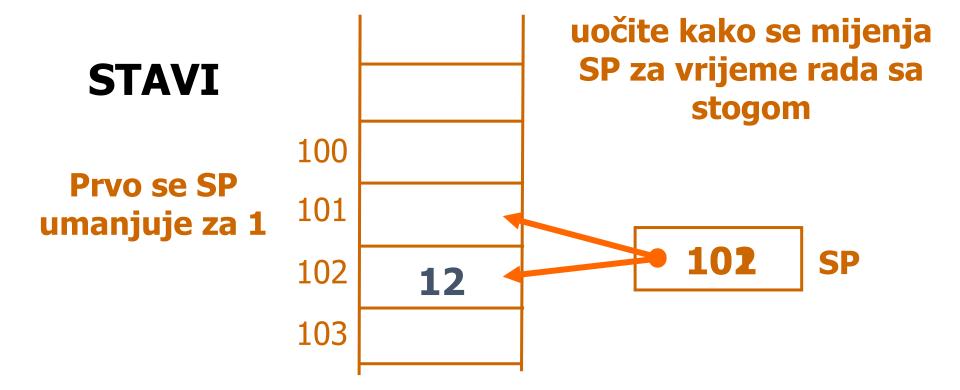

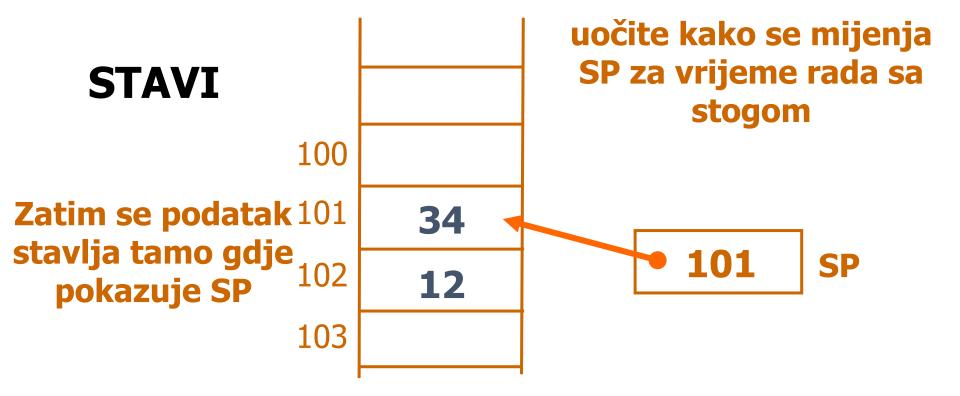
- Kako izgleda stog u memoriji računala?
- Određene memorijske lokacije koriste se kao područje za stog
- Registar SP se obično nalazi u procesoru

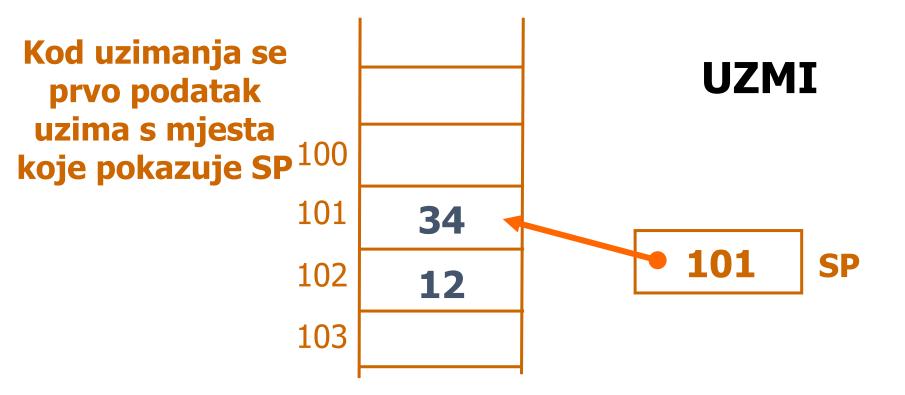

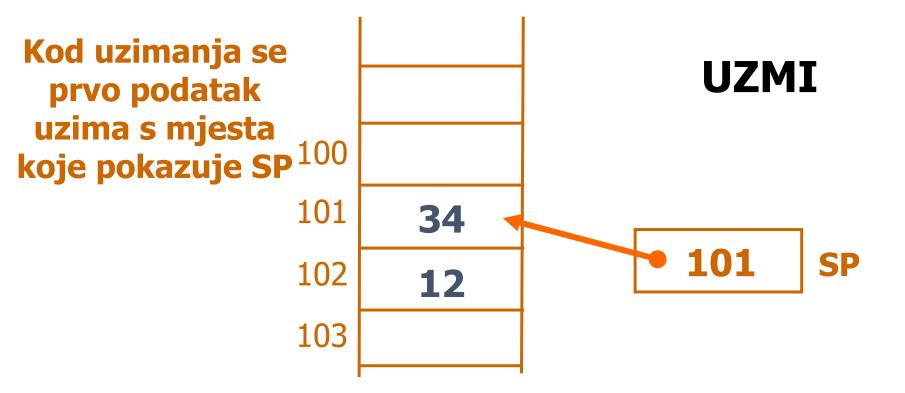

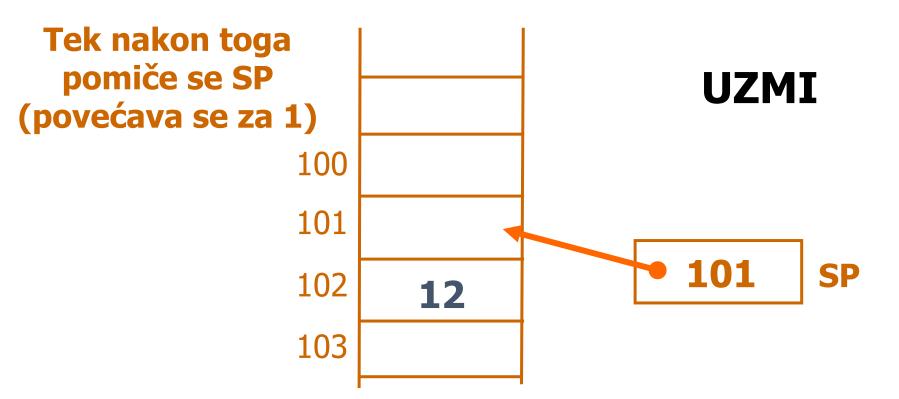

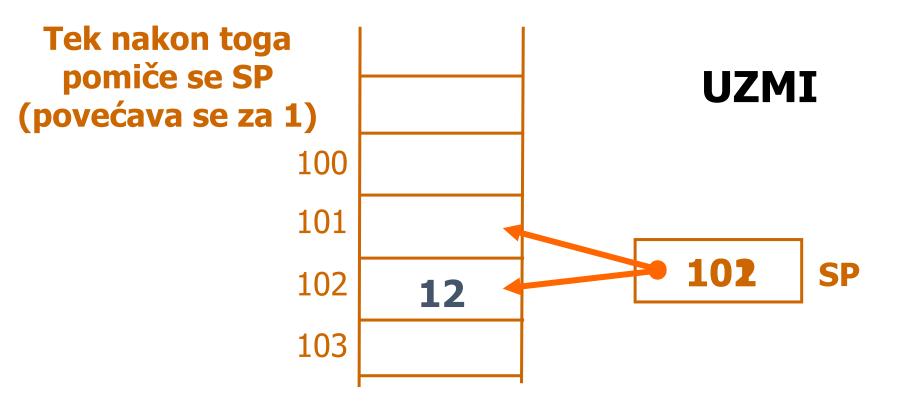

- Upravo smo vidjeli da se pokazivač stoga SP mijenja prilikom operacija sa stogom:
 - kod stavljanja podatka na stog \rightarrow SP se smanjuje
 - kod uzimanja podatka sa stoga → SP se povećava *
- Vidjeli smo i redoslijed koraka prilikom operacija sa stogom:
 - stavljanje: umanji SP, zatim stavi podatak
 - uzimanje: uzmi podatak, zatim uvećaj SP **

^{*} moguć je i obrnut smjer "rasta/pada" stoga, ali se on u praksi rijeđe koristi

^{**} moguća je i drugačija realizacija stoga - više o tome kasnije

- Kod stavljanja na stog, treba u naredbi PUSH reći što se stavlja na stog (npr. neki broj ili sadržaj nekog registra)
- Kod uzimanja sa stoga, treba u naredbi POP reći gdje se upisuje pročitani podatak (npr. u neki registar)
- Važno je još napomenuti:
 - Pri uzimanju, tj. čitanju podatka, taj se podatak ne "uzima" doslovno sa stoga, tj. nakon čitanja se podatak ne briše sa stoga.
 - U stvarnosti, podatak koji je "uzet" ostaje zapisan na stogu, a samo je registar SP promijenio svoju vrijednost tako da pokazuje na prethodni podatak!!!

Samostalno ponoviti gradivo

DZ1 Podaci u računalu

Dokument se nalazi u repozitoriju predmeta AR1R